



## ΦΑΚΕΛΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ – 4<sup>ο</sup> μέρος Αξιολόγηση και αγορά

Στην Αγγλία το Engineering Council (ECUC – βλέπε προηγούμενα 3 άρθρα του φακέλου) υποχρεώνει τα επαγγελματικά ινστιτούτα να αναγνωρίσουν έναντι κάποιων κριτηρίων τα προγράμματα σπουδών της ανώτερης εκπαίδευσης ως μια από τις προϋποθέσεις για να δεχθούν τους κατόχους των τίτλων τους, ως μέλη του ECUK σε μια από τις δύο βαθμίδες (CEng και IEng). Ο κρατικός φορέας μάλιστα που εποπτεύει τη διαδικασία της ακαδημαϊκής αξιολόγησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στο Ην. Βασίλειο η Quality Assurance Agency (QAA) έχει θέσει ως κριτήριο της αξιολόγησης του κάθε προγράμματος σπουδών το εάν έχει τύχει αναγνώρισης από επαγγελματικούς ή θεσμικούς φορείς όπως είναι τα επαγγελματικά ινστιτούτα. Το κάθε εκπαιδευτικό ίδρυμα οφείλει να έρθει σε επαφή με το αντίστοιχο επαγγελματικό ινστιτούτο και να ζητήσει να αξιολογηθεί για να αναγνωρισθεί. Το ECUC μέσω του προτύπου UK-Spec ορίζει συγκεκριμένα κριτήρια για τα προγράμματα σπουδών που οδηγούν στους παρακάτω τίτλους. Η απόφαση λαμβάνεται αφού συνεκτιμηθούν όλα τα παραπάνω σε συμβούλιο του επαγγελματικού ινστιτούτου και το πρόγραμμα σπουδών αναγνωρίζεται ότι οδηγεί είτε στο τίτλο του Chartered Engineer (Bachelor(Hons)) είτε του Incorporated Engineer (Bachelor), όχι όμως και στους δύο. Η αναγνώριση έχει διάρκεια 5 ετών και η επανααξιολόγηση γίνεται με τον ίδιο τρόπο. Τα σημεία στα οποία το κάθε πρόγραμμα σπουδών αξιολογείται είναι: Μαθησιακά Αποτελέσματα (learning outcomes), Διαδικασία διδασκαλίας και μάθησης, Στρατηγική αξιολόγησης της προόδου των σπουδαστών, Ανθρώπινοι και υλικοί πόροι που εμπλέκονται, Σύστημα διασφάλισης ποιότητας, Εισαγωγή στο πρόγραμμα και πως το ίδρυμα διαχειρίζεται περιπτώσεις μεγάλου αριθμού αιτούντων για εισαγωγή, Επιτόπια επίσκεψη που περιλαμβάνει συνεντεύξεις με διδάσκοντες και σπουδαστές, επίσκεψη στη βιβλιοθήκη, εργαστήρια, θεώρηση γραπτών εξετάσεων και τρόπου βαθμολόγησης.

Η περιγραφόμενη στο πρότυπο UK-Spec διαδικασία αξιολόγησης των απαιτούμενων από τα βρετανικά πανεπιστήμια μαθησιακών αποτελεσμάτων ξαφνιάζει γιατί δείχνει μια βαθιά εμπέδωση της παράδοσης της ιδεολογίας της αγοράς που έχει κερδίσει έδαφος στα Βρετανικά Πανεπιστήμια εδώ και χρόνια και που τολμά να διαχωρίσει την ακαδημαϊκή λειτουργία, σε κομμάτια για να εξετάσει μετά τα αποτελέσματά τους. Κατανόηση, γνώση, τεχνογνωσία, δεξιότητες, συνειδητοποίηση, είναι μαθησιακές κατακτήσεις που τουλάχιστον μέχρι εκεί που φθάνει η μη παιδαγωγική μας σκέψη, δεν μπορούν να διαχωρίζονται και πέραν τούτου δεν μπορεί κανείς να τις διδάξει χωριστά. Εκτός και αν υποχωρήσουμε από το ακαδημαϊκό πλαίσιο και πούμε πως βασικά κάνουμε κατάρτιση, απαλείφουμε εντελώς την εμπειρογνώμη στο ακαδημαϊκό πλαίσιο αμφισβητησιακή λειτουργία στη διαδικασία της μάθησης, μαθαίνουμε τον κόσμο να χρησιμοποιεί τη κατανόηση (δηλαδή τα επιστημονικά κριτήρια) ως γνώση (δηλαδή ως κάτι που το λαμβάνουμε απόφιο) ή ακόμα χειρότερα ως μέρος μιας τεχνογνωσίας που μπορεί κανείς να τη λάβει όχι στο πανεπιστήμιο αλλά και ως εργαζόμενος. Και προφανώς τροφοδοτούμε τον κόσμο όχι με τις δεξιότητες που προκύπτουν από ένα ακαδημαϊκό περιβάλλον τουλάχιστον εμποτισμένο με τις αξίες του ανθρωπισμού αλλά με τις αξίες της αγοράς και των επιχειρήσεων.

Τα παραπάνω γίνονται ακόμα πιο γλαφυρά όταν πάμε με τον Αγγλοσαξονικό τρόπο να δούμε πως σχεδιάζουν εκπαιδευτικά προγράμματα που να παρέχουν τις ίδιες ειδικότητες σε διαφορετικά επίπεδα ικανότητας. Οι πίνακες των μαθησιακών αποτελεσμάτων που προαπαιτούνται από τη τριτοβάθμια εκπαίδευση στο Ην. Βασίλειο για την πρόσβαση στις βαθμίδες CEng και IEng βάσει του προτύπου UK-Spec δικαιολογούν τη παραπάνω κριτική στο έπακρο. Ο σχεδιασμός ενός πολυβάθμιου εκπαιδευτικού μηχανισμού με πρώτο μέλημα την επιβολή της κατανομής της λειτουργίας, ο σχεδιασμός δηλαδή της εκπαίδευσης από την ανάποδη, όχι με μια διαλεκτική σύνδεση των ικανοτήτων και προσδοκιών του εκπαιδευτή – εκπαιδευόμενου αλλά σε μια από τα πάνω επιβολή του τύπου: τι βαθμίδες εργαζομένων επιθυμώ να βγάλω και με τι προσόντα να είναι αυτοί και μετά να σχεδιάσω ένα επίπεδο σπουδών.

Είναι ερώτημα πως γίνεται ο σχεδιασμός των προγραμμάτων από τα ιδρύματα και η αξιολόγηση από τα επαγγελματικά ινστιτούτα σε ένα πλαίσιο τόσο υποκειμενικών ποιοτικών χαρακτηριστικών που αναρωτιέται κανείς για παράδειγμα που βρίσκεται για τον διδάσκοντα η διαχωριστική γραμμή στο τρόπο που θα οργανώσει τις παραδόσεις, τις ασκήσεις, τα εργαστήρια, μεταξύ του μαθησιακού αποτελέσματος για Bachelor που οδηγεί στο τίτλο IEng : *«ικανότητα εφαρμογής μιας προσέγγισης συστήματος σε προβλήματα μέσω της τεχνογνωσίας της εφαρμογής της σχετικής τεχνολογίας»* και του μαθησιακού αποτελέσματος για Bachelor (Hons) που οδηγεί στο τίτλο CEng *«Κατανόηση και ικανότητα εφαρμογής μιας προσέγγισης συστημάτων σε προβλήματα μηχανικής»*

Επί της ουσίας πρόκειται για τη μάχη που δίνει η επιστήμη απέναντι στην ιδεολογία της αγοράς. Αν και δεν τοποθετούμαστε άκριτα ως προς το οικοδόμημα της επιστήμης εντός του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής που επικαθορίζει τη κατεύθυνση της έρευνας και τα πορίσματά της εδώ και δεκαετίες, δεν μπορούμε να μην πάρουμε θέση στη παραπάνω μάχη, που διεξάγεται και που οξύνεται στις μέρες μας, σε όποιο μέρος του κόσμου επιχειρούνται να αλλάξουν τα προγράμματα σπουδών, ο τρόπος οργάνωσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, όπου εγκαθιδρύονται συστήματα αξιολόγησης όπως αυτό του Ην. Βασιλείου κτλ, λαμβάνοντας τελικά θέση υπέρ της διατήρησης ενός υψηλού επιπέδου ευρείας επιστημονικής συγκρότησης για τον καθένα αποκτημένης σε ακαδημαϊκά ιδρύματα. (συνεχίζεται ...)